

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 53/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky **TOPTRANS SLOVAKIA s.r.o.**, Dopravná 3974, Topoľčany, IČO 46 864 865, zastúpenej JUDr. Eugenom Kostovčíkom, advokátom, Gelnická 33, Košice, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sfk/75/2023 z 29. apríla 2025 (ústavná sťažnosť sp. zn. Rvp 1762/2025) a rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sfk/37/2023 z 25. apríla 2025 (ústavná sťažnosť sp. zn. Rvp 1814/2025) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1762/2025 a sp. zn. Rvp 1814/2025 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1762/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 14. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom najvyššieho správneho súdu sp. zn. 3Sfk/75/2023 z 29. apríla 2025. Žiada uvedený rozsudok zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania. Predmetná ústavná sťažnosť je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1762/2025 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) členom štvrtého senátu ústavného súdu.
2. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy rozsudkom najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sfk/37/2023 z 25. apríla 2025. Žiada uvedený rozsudok zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov konania. Táto ústavná sťažnosť je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1814/2025 a bola pridelená sudcovi

spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa rozvrhu práce členom prvého senátu ústavného súdu.

3. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka žalobou z 24. mája 2021 žiadala o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Nitra, ktorým správca dane určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2013 v sume 5 773, 65 eur. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 15. novembra 2022 žalobu zamietol. Najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom z 29. apríla 2025 rozsudok krajského súdu potvrdil.

4. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka žalobou z 24. mája 2021 žiadala o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia finančného riaditeľstva, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Nitra, ktorým správca dane určil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2013 v sume 9 792, 79 eur. Krajský súd rozsudkom z 22. novembra 2022 žalobu zamietol. Najvyšší správny súd napadnutým rozsudkom z 25. apríla 2025 rozsudok krajského súdu potvrdil.

5. Sťažovateľka v oboch ústavných sťažnostiach uvádza zhodnú skutkovú a právnu argumentáciu. Pre posúdenie dôvodnosti ústavných sťažností považuje za kľúčový právny záver najvyššieho správneho súdu, podľa ktorého správca dane a žalovaný uviedli, že sťažovateľka nepreukázala, že jej bol tovar dodaný deklaroványm dodávateľom – DAKA TRADE, s.r.o., čím spochybnili splnenie hmotnoprávnej podmienky práva na odpočet – dodanie tovaru osobou so statusom zdaniteľnej osoby, t. j. so statusom platiteľa dane. Tento záver kasačného súdu je v rozpore s obsahom administratívneho spisu. Správne orgány totiž nepriznali odpočítanie dane z faktúr od deklarovaného dodávateľa DAKA TRADE, s.r.o., nie pre spochybenie splnenia hmotnoprávnej podmienky práva na odpočet (postavenie dodávateľa ako zdaniteľnej osoby), ale z dôvodu, že sťažovateľka nepreukázala, že deklarováný dodávateľ je skutočným dodávateľom tovaru. Z napadnutých rozsudkov vyplýva, že sťažovateľka mala počas daňovej kontroly, resp. počas daňového konania preukázať, že jej tovar dodala zdaniteľná osoba so statusom platiteľa dane. Kasačný súd tým zásadne zmenil výsledky dokazovania, na základe ktorých rozhodol správny súd. Sťažovateľka nevedela a ani vedieť nemohla, že by mala svoje tvrdenia a dôkazy smerovať k preukázaniu, že dodávateľ mal postavenie zdaniteľnej osoby so statusom platiteľa dane. Napadnuté rozsudky sú takto prekvapivé s dôsledkom, že odňali sťažovateľke možnosť uplatniť jej procesné práva (právo preukázať splnenie hmotnoprávnej podmienky na odpočet dane). Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie pritom vyplýva, že *„dôkazné bremeno sťažovateľa preukázať, že dodávateľ mal postavenie zdaniteľnej osoby sa nevzťahuje na prípady, kedy daňový úrad má k dispozícii údaje potrebné na overenie, či je táto hmotnoprávna požiadavka práva na odpočítanie DPH splnená.“*

6. Vo výsledku sa sťažovateľka v oboch ústavných sťažnostiach domáha, aby ústavný súd preskúmal (i) ústavnú súladnosť výkladu rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci Vikingo kasačným súdom; (ii) či zmenou výsledkov dokazovania rozhodnutím kasačného súdu nebolo porušené právo na spravodlivé konanie a či sťažovateľka nebola zbavená práva na obhajobu a (iii) či absencia úvahy kasačného súdu dostatočne objasňujúcu povinnosť sťažovateľky počas daňovej kontroly a daňového konania preukázať, že dodávateľom bola zdaniteľná osoba

so statusom platiteľa dane, nevedie k záveru o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutých rozsudkov.

II.

K spojeniu vecí

7. Podľa § 7 ods. 1 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd rozhoduje v pléne o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátu ústavného súdu, ak ide o veci prerokúvané v rôznych senátoch ústavného súdu.

8. Zákon o ústavnom súde nemá ustanovenia o spojení vecí na spoločné konanie. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno v konaní o ústavnej sťažnosti primerane použiť na spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP, podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

9. Po preskúmaní obsahu oboch ústavných sťažností ústavný súd zistil, že sťažovateľka je zastúpená tým istým právnym zástupcom, namieta porušenie tých istých práv rozhodnutiami totožného súdu v rôznych konaniach, ktoré sa však týkajú rovnakých skutkových a právnych okolností, a vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam uplatňuje totožnú argumentáciu. So zhodným rozsahom a zhodnými dôvodmi ústavných sťažností sa možno vysporiadať jedným rozhodnutím, čo je v záujme hospodárnosti konania, a preto boli konania o ústavných sťažnostiach podľa § 166 ods. 1 CSP spojené na spoločné konanie, v ktorom sudcom spravodajcom podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce bude Ladislav Duditš, ktorý je sudcom spravodajcom v konaní, ktoré začalo skôr.

10. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2025

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky